दन्ताः, हृषिता वा। [1]हर्षयित्नुः। [2]हर्षुलः। हर्षः-श्रीहर्षः, प्रहर्षी। सामान्यरूपाणि भौवादिकरेषतिवत् (1408) बोध्यानि।

(2018) "हृषु अलीके" (I-भ्वादिः-709. अक. सेट्. पर.)

'....क्रमतोऽलीके तुष्टौ हर्षति हृष्यति।' (श्लो. 176) इति देवः। 'अलीकम्=आनन्दः' इति काशकृत्स्नधातुपाठकन्नडव्याख्या। [3]हृष्टः, [4]हृष्टो लोम हृषितं वा, 'भयसंहृष्टरोमाणः' (भट्टिः-9.22), [5]हृष्टो दन्तः, हृषितो वा, [6]हृष्यम्। सामान्यरूपाणि सर्वाणि पोषतिवत् (1026) बोध्यानि।

(2019) "हेठ विबाधायाम्" (I-भ्वादिः-266. अक. सेट्. आत्म.) विबाधनम्=शाठ्यम्। 'अमुं परस्मैपदिष्वपि केचित् पठन्ति' इति माधवः। सौवादिकतेकृधातुवत् (716) रूपाणि ऊह्यानि। 'हेठ' इति क्र्यादिष्वपि गृह्णातेः पूर्वं केचित् पठन्ति। तेषां [7]हेठ्नन् इति शतरि रूपमिति विशेषः।

(2020) "हेड वेष्टने" (I-भ्वादिः-778. सक. सेट्. पर.) घटादिः। 'हेडतेऽनादरे हेडेर्वेष्टने हिडयेन्मिथः॥' (श्लो. 85) इति देवः। हेडकः-डिका, हेडकः-डिका, हिहेडिषकः-षिका, हेहेडकः-डिका; इत्यादीनि रूपाणि भौवादिककेलतिवत् (262) यथासम्भवमूह्यानि। अनादरार्थकस्य भौवादिकस्यैव मित्त्वार्थं परस्मैपदार्थं च घटादिषु पाठ इति केचित्।

(2021) "हेडृ अनादरे" (I-भ्वादिः-284. सक. सेट्. आत्म.) 'हेडतेऽनादरे हेडेर्वेष्टने हिडयेन्मिथः॥' (श्लो. 85) इति देवः। सर्वाणि रूपाणि भौवादिककेलति (262) वत् यथासम्भवमूह्यानि।

---

1. णिजन्तात् औणादिके इत्नुच्प्रत्यये रूपमेवम्।
2. 'हृषेरुलच्' (द. उ. 8-106) इत्युलच्प्रत्ययः। हर्षुलः=सन्तुष्टः।
3. धातोरुदित्त्वात् क्त्वायामिड्विकल्पः। तेन निष्ठायामिण्निषेधः।
4. निष्ठायामस्य धातोः इटः प्राप्त्यभावात् 'हृषेर्लोमसु' (7-2-29) इति लोमसु वाच्येषु इड्विकल्पो विधीयते। अत्राप्राप्तविभाषा।
5. 'हृष्टो दन्तः' इत्यत्र भग्न इत्यर्थः। 'विस्मितप्रतिघातयोश्च' (वा. 7-2-29) इति इड्विकल्पः।
6. 'ऋदुपधात्—' (3-1-110) इति क्यप्।
7. शतरि 'क्र्यादिभ्यः—'(3-1-81) इति श्ना विकरणप्रत्ययः। 'श्नाऽऽभ्यस्तयोः—' (6-4-112) इत्याकारलोपः।